Ingers tankar

Novemberlördag

Det var som att färdas i en Lerin-tavla, den där lördagsmorgonen i början av november när vi gjorde en inspektionstur till torpet i samband med barnbarnsfamiljens besök.

Alla andra tycktes sova då vi lämnade villaområdet där jag bor. Vi hade motorvägen nästan helt för oss själva. Fast det inte regnade fick vindrutetorkarna gå då och då för att få bort de fina vattendropparna i luften.

Det grå novemberdiset svepte in omgivningen likt en luddig filt och när vi kom in på småvägarna skyldrade de rödorange snöpinnarna längs vägrenen som utropstecken – snart är vintern här. Lergrå åkrar vände upp sina tiltor mot det bleka ljuset. Trakten strösslad med dovt faluröda hus, tyst och stilla även här.

Vid torpet var allt som vi lämnat det. De bruna, blöta bladen som väntade på våra räfsor var snart hopsamlade och lagda i dungen att förmultna och bli en lövjord där vårens blåsippor ska väckas till liv om ett halvt år.

Inomhus värmde barnbarnet sina fötter nära det portabla elektriska elementet medan hon ägnade sig åt en **skärm** – nutidens ständiga lockelse.

Jag värmde en kastrull soppa och gjorde varma ostsmörgåsar i smörgåsgrillen då dotter med man kom in och rosenkindade pockade på att vårt Hortus Conclusus nu kunde inspekteras.

Jovisst förtjänade de en eloge, den gömda trädgården befanns vara så välstädad som den inte varit vid något tillfälle under den gångna säsongen.

Nu är det så fint dukat för rådjuren att trippa in och beskära rosenbuskarna där.

Den enda fågelobservation som gjordes

fortsättning ↘

Formgivning: hovberg.se

Ingers tankar

var en liten flock stjärtmesar, dessa små tättingar som runda ulltottar med långa mörka stjärtfjädrar.

Ett mystiskt hål hade grävts upp mellan lekstugan och dungen och blev föremål för spekulationer om vilket djur som åstadkommit det.

Från vår egen tomt kunde vi ta hem mossiga grenar till prydnad i novent och advent. Även lite vitlav fick följa med hem och naturligtvis köptes det ägg och honung i närbelägna gårdsbutiken.

Det megastora vita fårskinnet som vi kallar **isbjörnsfällen** fick följa med hem liksom en stor naturfärgad kudde och ska användas i hörnan under trappen där barnbarnet har sin mysvrå hos mormor.

Där har hon inrättat sig med alla mjukisdjur hon alltid reser med och där är bästa stället att ligga och läsa.

Ett stopp på hemvägen gjordes i en trädgårdsbutik med lockpriser på både gröna växter och säsongens aktuella krukväxter.

Rumsgran, paraplyaralia, ormbunke, alunrot, cyklamen, hyacinter och amaryllisar fick trängas i bilens välfyllda bagageutrymme.

Sista stoppet var vid kyrkogården för att tända ljus på morfars grav. Fast klockan bara var runt fyra måste vi lysa oss fram med ljuset från våra mobiler.

Åter i mormors radhus kom det upp en liten ljusslinga i klätterhortensian, så nu har jag som en svärm eldflugor bland grenarna. En tidig påminnelse om årets grand final som snart är i antågande, jul och nyårshelgerna.

Inger Klintberg Danielsson 25-11-19

Formgivning: hovberg.se